Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	15C/210/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1114232652
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Zuzana Belanová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2017:1114232652.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Zuzanou Belanovou v právnej veci v právnej veci žalobcov: X.Erik O., narodený XX. XX. XXXX, bytom Z. Q. XXX., 2. D. O., narodená XX. XX. XXXX bytom Z. Q. XXX, obaja zastúpení: JUDr. Petrom Harakálym, advokátom so sídlom F. 28, Košice, proti žalovanej: Allianz- Slovenská poisťovňa a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 7000, o ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi v 1. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 7.000,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni v 2. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 7.000,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.
IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100%.
V. Štát má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa návrhom doručeným súdu dňa 24. 11. 2014 domáhali voči žalovanej zaplatiť každému žalobcovi samostatne sumu 50 000 Eur a náhradu trov konania.
2. Žalobcovia svoj nárok odôvodnili tým, že dňa 11. 8. 2013 o 09:45 hod pred obcou Bošany (okres Partizánske) na ceste II. triedy č. 593 v km 29,5 v smere od obce Topoľčany pán L. O., narodený XX. XX. XXXX utrpel ťažké ublíženie na zdraví s následnou invalidizáciou, keď ako cyklista bol zrazený osobným motorovým vozidlom zn. Renault Clio, EČ : PE 823 BZ, ktoré viedol p. X. P., narodený XX. XX. XXXX, trvalé bytom A. Z. V. XXX. Vodič motorového vozidla zn. Renault Clio, EČ : PE 823. BZ, X. P. nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke, čím porušil dôležitú povinnosť uvedenú v ustanovení § 4 ods. 1 písm. c) zákona č, 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v dôsledku čoho neskoro zbadal pred sebou jazdiaceho cyklistu L. O., idúceho po pravej strane vozovky v rovnakom smere ako on, narazil do neho s vozidlom zozadu, kedy následne pána L. O. odhodilo na kapotu vozidla a čelné sklo, po čom dopadol mimo vozovku do kanála. X. L. O. pri dopravnej nehode utrpel šok ťažkého stupňa, rozdrvenie miechy, zlomeninu tela stavca Th3, zlomeninu tela stavca Th4, zlomeninu prednej hrany tela stavca Ll, zlomeninu prednej hrany tela stavca L2, zlomeninu III a VI rebra vpravo a krvácanie do pravej pohrudníkovej dutiny s následkom paraplégie dolných končatín, inkontinencie moču a stolice. Obvinený vodič X. P. na základe rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/21/2014-119, zo dňa 21. 3. 2014, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, bol uznaným vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa §157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na §138 písm. h) Trestného zákona. Za spôsobenú škodu zodpovedá poistený prevádzkovateľ motorového vozidla podľa § 427 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ") resp. poistený vodič motorového vozidla podľa §420 a nasl. OZ. Prevádzkovateľ vozidla mal v čase škodovej udalosti uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového

vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení v Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s. Priamy nárok žalobcov voči poisťovateľovi je daný § 15 zákona č, 381/2001 Z. z. Pán L. O. bol otcom žalobcu v 1. rade a manželom žalobkyne v 2. rade. Spoločne tvorili plne fungujúcu a harmonickú rodinu s mimoriadne dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami. Vážne poškodenie zdravie pána Dušana O. ako otca a manžela žalobcov, ktoré zanechalo ťažké trvalé následky a ktoré nezavinené utrpel ako obeť dopravnej nehody, bolo nečakané, tragické a nenávratne poškodilo dovtedy medzi nimi existujúce citové väzby. V dôsledku dopravnej nehody spôsobenej X. P. došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcov tak, že bola narušená celistvosť ich rodiny, bolo zasiahnuté do ich rodinného a súkromného života, pričom následky sú nenapraviteľné a neodstrániteľné. Nezavinené vážne poškodenie zdravia s trvalými následkami otca a manžela, ktoré utrpel pri dopravnej nehode dňa 11. 8. 2013, negatívne zasiahlo do súkromia žalobcov, ktorí mali s pánom L. O. veľmi blízky vzťah. Psychická trauma, ktorú žalobcovia touto udalosťou utrpeli, zanechala nezmazateľné stopy a táto tragická udalosť sa natrvalo vryla do ich života. Obzvlášť závažnú ujmu utrpel syn, ktorý bol priamym svedkom toho, ako jeho otca zrazilo auto. Žalobcovia spolu s pánom L. O. prežívali plnohodnotný rodinný a súkromný život. Dopĺňali sa a pomáhali si v každej oblasti rodinného života, všetky sviatky trávili vždy spoločne. S otcom a manželom si boli vzájomnou každodennou oporou. L. O. bol živiteľom rodiny, staral sa o rodinu finančne, spoločne trávili veľa času. Vzťah medzi žalobcami a pánom L. O. bolo možné charakterizovať, ako vzťah citovo naplnený, založený na plnohodnotnom vzájomnom porozumení a silných väzbách. Často spolu chodievali na výlety do prírody, dovolenky a trávili spolu veľa času. Vo voľnom čase sa p. L. O. so žalobcom v 1. rade venovali úprave a prerábaniu motorových vozidiel, radi spolu hrali futbal a bicyklovali. L. O. mal v čase dopravnej nehody len 50 rokov. V dôsledku porušenia jeho práva na zdravie, ktoré je imanentnou súčasťou plnohodnotného práva na život, spôsobeného zavineným porušením právnych povinnosti zo strany vodiča motorového vozidla, došlo k nedovolenému zásahu do osobnostného práva žalobcov, konkrétne k zásahu do práva na súkromie ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby, ktorému poskytuje ochranu § 11 OZ.V dôsledku tragickej udalosti týkajúcej sa najbližšieho človeka, u žalobcov došlo k nesmierne závažnej ujme, spočívajúcej v zmarení očakávaného rodinného života s milovaným otcom a manželom. Táto ujma spočíva aj v citovej strate, keď žalobcovia v dôsledku tragického závažného poškodenia zdravia blízkej osoby, ktoré zanechalo trvalé následky, utrpeli citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalosti a šoku, spolu prežívaná radosť bola nahradená smútkom a starosťami. Nečakaným, šokujúcim, ťažkým ublížením na zdraví blízkej osoby so závažnými následkami, došlo k tak závažnému zásahu do práva na ochranu ich osobnosti, spočívajúceho v obmedzení ich súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa ust. §13 ods. 1 OZ by v danom prípade nepostačovala k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane žalobcov, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené týmto neoprávneným zásahom s neodstrániteľnými následkami.

3. Vzhľadom na zákonné kritéria a konkrétne skutkové okolnosti a pomery posudzovaného prípadu pokladajú žalobcovia v 1. až 2. rade za primeranú náhradu im spôsobenej nemajetkovej ujmy sumu vo výške 50.000,- Eur (každému zvlášť).

4. Pasívnu legitimáciu žalovanej žalobcovia vysvetľujú tým, že v Občianskom zákonníku §11 - §13 sa priznáva žalobcom ako rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody právo požadovať náhradu nemajetkovej ujmy, náhrada tejto ujmy je (a podľa judikatúry ESD musí byť) krytá povinným zmluvným poistením motorového vozidla. Na podporu uvádzaného tvrdenia poukázali na rozsudok Súdneho dvora EÚ „Haasová", sp.zn. C-22/12 zo dňa 24. 10. 2014 vo veci prejudiciálnej otázky položenej Krajským súdom v Prešove, ktorá sa týka náhrady nemajetkovej ujmy v súvislosti so zodpovednosťou za škodu spôsobenú motorovými vozidlami. Súdny dvor dospel k záveru, že medzi škody, ktoré sa musia z povinného zmluvného poistenia nahradiť patrí aj nemajetková ujma, ak možno náhradu tejto ujmu požadovať podľa vnútroštátneho práva. V predmetnej veci Krajský súd v Prešove požiadal Súdny dvor o vysvetlenie, či sa článok 3 ods. 1 72/166/EHS (ďalej len „prvá smernica") a článok 1 smernice 90/232/EHS (ďalej len „tretia smernica"), majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenú blízkym osobám obeti usmrtenej pri dopravnej nehody, a to z dôvodu, že niektoré otázky zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (najmä povinnosť zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel bola krytá poistením, ďalej niektoré druhy škôd a okruh obetí, tretích osôb, na ktoré sa toto poistenie musí vzťahovať) sú harmonizované týmito smernicami. Súdny dvor pri posudzovaní predmetnej otázky poukázal na ustálenú judikatúru prijatú vo veci Marques Almeida, C-300/10, podľa ktorej zámerom smerníc nie je harmonizácia režimov zodpovednosti za škodu, ale členské štáty sú stále oprávnené upraviť režim zodpovednosti za škodu

spôsobenú prevádzkou vozidiel. Táto ich voľnosť je však zároveň obmedzená tým, že druhá smernica Rady EHS z 30. decembra 1983, ktorá dopĺňa prvú smernicu, stanovuje, že poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 prvej smernice povinne pokrýva škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví. Podľa Súdneho dvora sa pod pojmom ujma na zdraví má rozumieť akákoľvek ujma, ak jej náhrada na základe zodpovednosti poisteného za škodu z vnútroštátneho práva uplatniteľného v spore, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu. Súdny dvor na základe týchto svojich úvah dospel základe týchto svojich úvah dospel k záveru, že medzi ktoré sa musia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorového vozidla nahradiť, v súlade s prvou, druhou a treťou smernicou, patrí aj nemajetková ujma, ak možno náhradu tejto ujmy požadovať podľa vnútroštátneho. Vnútroštátne právo takúto možnosť náhrady nemajetkovej ujmy priznáva žalobcom v §§ 11 až preto aj uvedené musia byť kryté z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu na prevádzku motorového vozidla.

5. Žalovaná sa písomne vyjadrila, že s návrhom nesúhlasila, a to predovšetkým preto, že žalovaná nie je pasívne legitimovaná. Povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „Poistenie PZP") a jeho podrobnosti sú v slovenskom práve upravené v Zákone č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „Zákon o. PZP"), ktorým je dané poistenie aj spravované a riadi sa ním. Rozsah poistného krytia predmetného poistenia je ustanovený v § 4 ods. 2 citovaného právneho predpisu, pričom je potrebné skonštatovať, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí dopravných nehôd sa nenachádza medzi stanovenými nárokmi. Navyše takýto nárok Zákon o PZP neuvádza ani neupravuje v žiadnom zo svojich ustanovení, Z uvedeného je následne potrebné vyvodiť, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí dopravných nehôd, nie je krytý poistením PZP a poisťovateľ uvedený nárok z predmetného poistenia nehradí. Uvedený záver potvrdzuje aj názor Najvyššieho súdu SR, vyjadrený v rozhodnutí zo dňa 20.04.2011, sp. zn. 4Cdo 168/2009, v ktorom súd uvádza, že „chráneným predmetom, za poškodenie ktorého má poisťovateľ plniť za poisteného poškodenému, ak v zmluve nie je uvedené inak, nie je teda zásah do súkromia, ktorého súčasťou je aj rodinný život" Z vyššie uvedeného dôvodu, žalobcom nemôže podľa žalovanej vzniknúť priamy nárok domáhať sa žalobou uplatneného nároku priamo po žalovanom v zmysle § 15 Zákona o PZP, ako poisťovateľovi poistenia PZP. Žalovaná preto nie je pre toto súdne konanie pasívne legitimovaná. (toto tvrdenie podporila aj rozhodnutím NS SR sp. zn. 3Cdo 301/2012) Žalovaná tiež rozporovala výšku požadovanej nemajetkovej ujmy a vôbec prípustnosť finančnej náhrady, nakoľko ju nemala za preukázanú.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, prednesmi ich právnych zástupcov, oboznámením sa obsahom spisu najmä návrhom žalobcov zo dňa 24.11.2014, oboznámil sa s Rozsudkom vydaným Okresným súdom Partizánske, č.k. 2T/21/2014-119 zo dňa 21.3.2014, znaleckým posudkom č. 143/2013 obsahujúci lekársky posudok o bolestnom, lekárskym posudok o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 15.8.2014 komplexným posudkom ÚPSVaR Topoľčany, č. TO1/OPPNKŤZPAPČ/SOC/2013/29941i s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Právny zástupca žalobcov vo svojom prednese uviedol, že žalobcovia si podanou žalobou uplatňujú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla z dôvodu neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti v zmysle ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka. Súčasťou na ochranu práva na ochranu osobnosti je okrem iného aj ochrana súkromia a rodinného života osôb v určitej kvalite a v rôznosti ich prejavu. Manžel resp. otec žalobcu utrpel dňa 19.8.2013 v dôsledku prevádzky motorového vozidla uvedeného v žalobe vážne ublíženie na zdraví z rozsiahlymi trvalými následkami a táto skutočnosť sa premietla k zníženiu kvality a v ochudobnení pestrosti a bohatosti súkromného a rodinného života žalobcov. Pokiaľ ide o pasívnu legitimáciu žalovanej, tú žalobcovia založili na existencii poistnoprávneho vzťahu medzi prevádzkovateľom motorového vozidla resp. vodiča motorového vozidla v čase dopravnej nehody a žalovanou, ktoré je podstatou poistnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidlo. Žalobcovia zato, že s prihliadnutím predovšetkým na účel zákona číslo 381/2001 Zb. z. ako aj s prihliadnutím na smernice európskej únie, z ktorých uvedený zákon vychádza, taktiež s prihliadnutím na celý obsah rozsudku súdneho dvora európskej únie vo veci C-22/2012 ako aj s prihliadnutím na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. III666/2016-36 zo dňa 11.10.2016 je daná pasívna legitimácia žalovaných v tomto konaní.

8. Žalobca v 1. rade uviedol, že pred samotným úrazom mal s otcom zdravý vzťah trávili sme spolu všetok voľný čas. Venovali sa spolu voľnočasovým aktivitám. Športom ako cyklistike futbalu, taktiež turistike, počas prázdnin trávil žalobca voľný čas v práci u otca. Spolu navštevovali rôzne automobilové výstavy a takéto podujatia. V podstate, pritom ako trávili voľný čas, pri cyklistike sa udiala táto nehoda.

Momentálne s otcom trávi všetok voľný čas, ale už to nie je tak, že ho trávia spolu, no otec je odkázaný na pomoc a žalobcovia mu pomáhajú, no nemôžu vykonávať činnosti, tak ako pred nehodou. Teraz potrebuje otec pomoc druhých. Otec kvôli zdravotnému vzťahu, nevykonáva plnohodnotne činnosti, je frustrovaný z jeho zdravotného vzťahu, vplýva to na jeho správanie a prenáša sa to do celej rodiny. Skrátka je to iné ako predtým. Pre otca žalobcu je frustrujúce vykonať činnosti sám, trvá mu to dlhšie. Ak niečo vykoná jednoduchú činnosť, tak frustruje ho ten fakt, že to nie je plnohodnotne robené a jeho správanie sa odráža aj do vzťahov rodiny. Pred nehodou mal žalobca s otcom dobrý vzťah, skrátka, ak bol problém dalo sa to v pokoji vyriešiť. Všetky tieto situácie po nehode sú ale stresové, dosť negatívne ovplyvňuje aj pohľad na človeka. Tlak na psychiku a vzťah chladne. Spoločne strávený čas už nie je, strávený šťastne ako to bývalo pred úrazom. Netrávia spoločne čas tak ako kedysi, ako so zdravým človekom. Sústreďujú sa na iné veci, a tým pádom pôžitok zo spoločne stráveného času je preč, aj vzťah nie je taký dobrý, trpím žalobca i matka- žalobkyňa. Je ťažké ísť do hocijakého podniku. Nič nie je prispôsobené invalidnému vozíku, otravuje to veľa ľudí, ak by bol záujem, viac toho človeka otrávi spoločný čas. Žalobca musím riešiť činnosti, ktoré by mali byť samozrejmosťou. Ak chcú žalobcovia s otcom, resp. manželom spoločne stráviť čas musia byť všade skôr. Berú so sebou aj hygienické pomôcky. Otec nie je schopný ovládať svoje telo poriadne, môžu nastať nepríjemné situácie, a toto žalobcov odrádza. Ak chcú spolu niečo spraviť, je to dosť ťažké. Na stužkovej otec bol síce účastný, no na rozdiel od ostatných rodičov, nestrávil tam dlhšiu dobu, budova nebola upravená, nebol tam bezbariérový prístup, potreboval pomoc. Nebolo to vyhovujúce, vo večerných hodinách nemôže byť dlhšie hore, berie lieky, nestrávil tam dlhší čas. Žalobca by sa rád osamostatnil, ale pod vplyvom okolnosti pociťuje väčší tlak, na to aby zostával u rodičov a bol mame oporou pri starostlivosti o otca, ktorý ju od nehody potrebuje dennodenne.

9. Žalobkyňa v rade 2 vo svojej výpovedi uviedla, že manželovou nehodou došlo k zmene v jej živote. Pred nehodou by zhodnotila, že bola šťastná pred tým všetkým mala plány. Týmto sa jej všetko zmenilo. S manželom mali veľmi dobrý vzťah. Kúpili si s manželom na dedine dom, starší, chceli si ho opraviť. Nestihlo sa to všetko. Mali radi spoločnosť, chodili sa zabávať, dosť často, skoro každý druhý víkend. Chodili sme na turistiku, ak sa to dalo. Leto trávili aj pri mori. Chodievali na rodinné oslavy. Z nehody mala žalobkyňa strašný šok. Po nehode manžela nastali veľké starosti, problémy. Manžel bol dlhodobo v nemocnici, žalobkyňa musela všetko vybaviť, nečakala ale, že to bude až tak zlé. Po návrate z Kováčovej nastali ťažkosti. A od tej chvíle boli už len starosti a problémy. Pred úrazom manžela, keď žalobkyňa manžela požiadala o niečo, bol domáci kutil, domáce práce robil on. Pomáhal žalobkyni v záhrade, keďže má problém s chrbticou, všetko čo bolo ťažšie s tým jej pomáhal. Vždy v piatok si urobili program na víkend čo budú robiť. Ráno sa niekedy vychystali na výlet. Alebo sa chodili kúpať. Pravidelne navštevovali rodičov a sestry žalobkyne. Od manželovho úrazu nechodia nikam. Nedá sa to z toho dôvodu, že skrz postihnutia nemá manžel žalobkyne sa možnosť dostať do mnohých podnikov, nakoľko nie sú bezbariérové, preto radšej nechodia nikam. Žalobkyňa potom aj na rodinné oslavy chodí sama. Jediná vec kde sa zúčastnil jej muž bola stužková ich syna- žalobcu v tomto konaní. Od nehody už nemajú žiadny spoločenský život, nedá sa to. Keď idú na vychádzku je to obmedzujúce, žalobkyňa musím manžela tlačiť. Chvíľu prejde aj sám, ale dlho sa prechádzať nemôže. Na návštevu ísť nemôže, jedna sestra býva v paneláku, kam sa manžel nedostane. Vianoce trávili všetci spolu, 15 ľudí, stretávali sa u rodičov aj to je problém. Keď idú do nákupného centra, po hodine povie manžel, že chce ísť domov. Vlastne nič z toho, čo robili predtým teraz robiť nemôžu. V neposlednom rade bol úplne narušený aj intímny život manželov. Žalobkyňa túto vec veľmi zle znáša, vyriešila to tak, že spí v inej miestnosti ako manžel.

10. Žalovaná vo svojom prednese uviedla, že návrh navrhuje zamietnuť, pričom namieta svoju pasívnu vecnú legitimáciu. (podporne poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo301/2012, a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.5.2017 sp. zn 8Cdo/219/2016) Ako spornú a nedôvodnú považuje nemajetkovú ujmu ako takú a úplne spornú a nepreukázanú aj jej výšku. Podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Pokiaľ ide o judikatúry Súdneho dvora zhodne zo žalujúcou stranou zastávame názor, že súdny dvor nie je oprávnený záväzne interpretovať vnútroštátne právo. Pričom predmetom regulácie smerníc Európskej únie a predmetom úprav členských štátov nie je spôsob a náhrad škody, táto problematika spadá do právomoci členského štátu a skutočne v jednotlivých členských štátov Európskej únie vidíme odlišnosti čo do nárokov poškodených a výšky odškodnení. Aké konkrétne jednotlivé nároky v rámci vzniku zodpovednosti škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla prichádzajú do úvahy, je predmetom vnútroštátneho práva. Žaloba je postavená na zásahu do súkromia a rodinného života žalobcov pričom tento pojem nemožno ani pri najextenzívnejšom výklade zamieňať zo škodou na zdraví, keďže tieto

pojmy nie sú obsahovo totožné pričom poisťovateľ má v zmysle zákona o PZP riešiť spôsobenú škodu na zdraví.
11. Podľa čl. I. ods.2 Ústavy uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Prednosť pred zákonmi majú medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (čl.7 ods.5 Ústavy). Slovenská republika je zmluvnou stranou Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ZO 4.11.1950, majúceho ako mnohostranná medzinárodná zmluva status analogický s ústavnými zákonmi.
12. Podľa čl. 8 ods.1 Dohovoru má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Podľa článku 19 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
13. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej p Podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
14. Podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie, ods. 2 pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ods. 3 výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
15. V prípade neoprávneného zásahu do týchto práv majú dotknuté osoby nárok v zmysle § 13 Obč. zákonníka v prvom rade domáhať sa zdržania neoprávnených zásahov, ďalej odstránenia následkov neoprávneného zásahu a poskytnutia primeraného zadosťučinenia. Návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia sleduje priznanie satisfakcie fyzickej osobe, ktorej osobnostné právo bolo porušené so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Satisfakcia prichádza do úvahy v prvom rade v podobe morálnej, napr. ospravedlnenie. Nárok na priznanie finančnej satisfakcie - náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca. Pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia sú stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd vždy vychádzať - a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za akých došlo k neoprávnenému zásahu. Určenie výšky zadosťučinenia v peniazoch sa stáva predmetom voľného uváženia súdu. Súd pritom musí vychádzať z úplne zisteného skutkového stavu a opierať sa o konkrétne a preskúmateľné hľadiská.
16. Ochrana osobnosti prislúcha každej fyzickej osobe bez ohľadu na pôvod, rasu, národnosť, sociálne postavenie atď. Predmetom ochrany je osobnosť človeka vo svojej celistvosti ako nehmotný statok, ktorý patrí vždy konkrétnej fyzickej osobe. Toto právo je nescudziteľné, neprevoditeľné, časovo neobmedzené a nepremlčateľné. Za určitých podmienok môžu právo na ochranu osobnosti uplatňovať po smrti fyzickej osoby len jej najbližší príbuzní. Právo na ochranu osobnosti je absolútnym právom fyzickej osoby, ktoré pôsobí proti všetkým (erga omes), t. j. proti ostatným fyzickým osobám, právnickým osobám, ako aj proti štátu. Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv, ktoré sú príkladom uvedené v § 11 Občianskeho zákonníka, nevyžaduje sa vyvolanie následkov, stačí zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv. Ochranu osobnosti zákon zabezpečuje v plnom rozsahu aj vtedy, ak sú napadnuté len jednotlivé zložky osobnosti fyzickej osoby (napr. fyzická integrita, občianska česť, meno, podoba človeka, prejavy osobnej povahy a pod.). V občianskom práve platí zásada, že ohrozenie, resp. porušenie čo i len jednej stránky osobnosti človeka je ohrozením, resp. porušením jeho osobnosti ako celku. Predpokladmi vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sú: existencia ujmy, porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon, príčinná súvislosť medzi touto ujmou a protiprávnym konaním.
17. Podľa §152 ods.4 Ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou.
18. Podľa §16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.
19. Podľa §4 ods.2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

20. Podľa §853 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú
21. Podľa ustanovenia §822 Občianskeho zákonníka z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poistiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.
22. Na základe prevedeného dokazovania , zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že návrh žalobcov je dôvodný. Žalobou doručenou súdu dňa 24.11. 2014 žalobcovia domáhajú zaviazať žalovaného na základe § 15 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako poisťovateľa PZP motorového vozidla zn. RENAULT CLIO, EČV: PE-823BZ, k úhrade sumy 100.000,00 Eur, titulom náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Obč. Z.") za údajný zásah do osobnostného práva žalobcov chráneného ustanoveniami § 11 a nasl. Obč. Z., vznikom Dopravnej nehody. V konaní bolo nesporné, že dňa 11.08. 2013 o 09:45, pred obcou Bošany v smere od obce Topoľčany došlo k dopravnej nehode, pri ktorej narazilo osobné motorové vozidlo zn. RENAULT CĽIO, EČV: PE-823BZ, na ktorom jazdil p. X. P., do cyklistu p. L. O., v dôsledku čoho p. L. O. utrpel závažné poškodenie zdravia s trvalými následkami (šok ťažkého stupňa, rozdrvenie miechy, zlomeninu tela stavca Th3, zlomeninu tela stavca Th4, zlomeninu prednej hrany tela stavca Ll, zlomeninu prednej hrany tela stavca L2, zlomeninu III a VI rebra vpravo a krvácanie do pravej pohrudníkovej dutiny s následkom paraplégie dolných končatín, inkontinencie moču a stolice.) Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 21.03. 2014, sp. zn. 2T/21/2014-119, ktorým súd v zmysle § 334 ods. Zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok, schválil dohodu o vine a treste, bol p. Peter P. uznaný vinný z prečinu ublíženia zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon. Osobné motorové vozidlo zn. RENAULT CUO, EČV: PE- 823BZ bolo v čase vzniku dopravnej nehody, poistené pre zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou tohto vozidla, u žalovaného.
23. Ak ide o pasívnu legitimáciu žalovanej, išlo o spornú právnu otázku. Otázka pasívnej legitimácie poisťovateľa zodpovednosti za škodu spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla pri nárokoch na náhradu nemajetkovej ujmy nebola doteraz ani čo sa týka súdnej praxe ani čo sa týka obdobnej diskusie absolútne ukončená, čo sa týka rozhodovacej praxe sú k dispozícii súdne rozhodnutia, ktoré považovali pasívnu legitimáciu poisťovateľa za danú v týchto prípadoch a sú k dispozícii, ktoré mali na vec opačný názor, ako vyplýva aj z predložených rozhodnutí, ktorými strany v tejto otázke argumentovali. Pod ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít sa považuje nielen prípad, keď je súdne rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát prijatý príslušným kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorého výklad, podaný v publikovanom judikáte, nie je síce právne (de iure) záväzný, fakticky (de facto) má ale vysokú vecnú autoritu, ale je potrebné rozumieť aj príklad, kedy sa určitá právna otázka rieši v rozhodnutiach (rôznych) senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednotne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9. februára 2017, sp. zn. 3Obdo/1/2017) Možno konštatovať , že táto otázka sa v rozhodnutiach (rôznych) senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednotne nerieši.
24. Pokiaľ ide o námietku absencie pasívnej vecnej legitimácie žalovanej, ktorá nesúhlasila s eurokonformným výkladom pojmov náhrada škody a škoda na zdraví v zmysle ustanovení z. č. 381/2001 Z. z. a teda, že by sa nemajetková ujma mala považovať za súčasť náhrady škody na zdraví, s tou sa súd nestotožnil. Žalovaná argumentovala odlišnosťou práva na náhradu škody na zdraví a práva na náhradu nemajetkovej ujmy, keď každé z uvedených práv je samostatným právom ničím nesúvisiacim s druhým z uvedených práv. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy je upravené v § 11 až 17 OZ upravujúcich ochranu osobnosti, právo na náhradu škody na zdraví je upravené v § 420 až 450 OZ. Smernica EÚ je normatívnym aktom, adresovaným členským štátom a nie občanom, jednotlivcom, či orgánom členských štátov, preto je záväzná len pre členské štáty avšak len pokiaľ ide o dosiahnutý výsledok a nie pokiaľ ide o formu či metódy použité členskými štátmi na dosiahnutie určeného výsledku. Jednotlivcom nevznikajú priamo zo smernice žiadne práva či povinnosti, práva a povinnosti im vzniknú len z vnútroštátnych predpisov obsahujúcich implementáciu smernice. Eurokonformný výklad pojmov náhrada škody na zdraví a náhrada nemajetkovej ujmy je podľa žalovanej neprípustným extenzívnym výkladom zákona. Právna úprava povinného zmluvného poistenia neobsahuje žiadnu zmienku o vzťahovaní sa poistenia na nemajetkovú ujmu spôsobenú tretím osobám poisteným. Súdny dvor EÚ podľa neho nevyslovil záver, že v zmysle z. č. 381/2001 Z. z. je poisťovateľ povinný z povinného zmluvného poistenia odškodňovať aj náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej zásahom do osobnostných práv poškodených.
25. Zákon o povinnom zmluvnom poistení v §4 ods.2 písm. a) ustanovuje, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky

na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Ďalej pojmy škoda na zdraví a náklady pri nešpecifikuje. Účel zákonných ustanovení o povinnom zmluvnom poistení, to, ako majú byť vo vnútroštátnom práve zakotvené a súdmi pri jednotlivej aplikácií vykladané, je vymedzené právom Európskej únie, najmä článkom 3 ods.1 smernice Rady 72/166/EHS zo dňa 24.4.1972 o aproximácií právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článkom 1 ods.1 a 2 smernice Rady 84/5/EHS zo dňa 30.12.1983 o aproximácií právnych predpisov členských štátov týkajúcich a poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a čl. 1 ods.1 smernice Rady 90/232/EHS. Zo dňa 14.5.1990 o aproximácií právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Uvedené smernice Rady majú v zmysle rozhodovacej činnosti Európskeho súdneho dvora (ďalej len ESD) tzv. nepriamu záväznosť, čo znamená, že súd je povinný pri uplatňovaní vnútroštátneho práva vykladať vnútroštátne právo v maximálnej možnej miere vo svetle znenia a účelu predmetných smerníc na dosiahnutie smernicami sledovaného cieľa. Výkladom smerníc o rozsahu povinného zmluvného poistenia, aký má byť vnútroštátnou právnou úpravou zabezpečený sa priamo zaoberal ESD vo svojom rozsudku zo dňa 24.10.2013, Haasová C 22/12. Vo výroku uvedeného rozsudku bolo konštatované, že pod pojmom ujma na zdraví sa má rozumieť akákoľvek ujma, ak jej náhrada vyplýva na základe zodpovednosti poisteného za škodu z vnútroštátneho práva uplatniteľného v danom spore, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu. Súdny dvor na základe týchto svojich úvah dospel k záveru, že medzi škody, ktoré sa musia z povinného zmluvného poistenia nahradiť v súlade s prvou, druhou a treťou smernicou, patrí aj nemajetková ujma, ak možno náhradu tejto ujmy požadovať podľa vnútroštátneho práva. Podľa výroku ktorého článok 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166/EHS z 24.04.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods. 1 a 2 druhej Smernice Rady č. 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/15/EHS z 11.05.2005 a článok 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14.05.1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať tak, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. V 56. bode rozsudku Súdny dvor konštatoval, že poškodené osoby pri svojom nároku sa opierajú o § 11 Občianskeho zákonníka, teda majú oporu vo vnútroštátnom práve. V 57. bode rozsudku sa uvádza, že tento záver nemôže spochybniť ani okolnosť predložená slovenskou vládou, podľa ktorej tieto paragrafy patria do tej časti českého i slovenského Občianskeho zákonníka, ktorá sa týka zásahov do ochrany osobnosti a ktorá je v zmysle týchto zákonníkov nezávislá od časti týkajúcej sa zodpovednosti za škodu v pravom zmysle slova. Citovaným rozsudkom Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že ak vnútroštátne právo umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy, náhrada tejto ujmy musí byť krytá povinným poistením motorového vozidla. Súdny dvor súčasne upozornil, že i keď nerozhoduje vnútroštátny spor, vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora, pričom týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.
26. Podľa rozsudku Súdneho dvora vo veci Drozdov C-277/12, smernica rady 72/166/EHS a smernica rady 84/5/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.
27. Členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu uplatniteľnú podľa ich vnútroštátneho práva bola krytá v súlade s ustanoveniami citovaných smerníc. (bod 32a 33 rozhodnutia ESD vo veci Farrell, C -356/05).
28. Pokiaľ vnútroštátne hmotné právo (v súdenom prípade Občiansky zákonník) upravuje nárok poškodených na nemajetkovú ujmu vyplývajúcu z dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, je takýto nárok premetom krytia povinného zmluvného poistenia.
29. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/168/2009 (odlišné stanovisko JUDr. Rudolfa Čirča na ktoré odkazuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z 31. júla 2017, sp. zn. 6Mcdo/1/2016) „...pre účely zákona o povinnom zmluvnom poistení treba pojem škoda vykladať

extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený úmrtím blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. Účelom poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou . Aj podľa dôvodovej správy k zákonu o PZP je usmrtenie pri dopravnej nehode najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Pokiaľ podľa ustálenej súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. (...) Preto sa vyžaduje extenzívna interpretácia pojmu škody pre účely zákona o PZP tak, že doň patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých a teda že aj táto náhrada je premetom poistného krytia. Pri výklade a aplikácií právnych predpisov totiž nemožno opomínať ich účel a zmysel, pričom platí, že súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho smie a musí odchýliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť a pod.“

30. Komunitárne právo chápe škodu ako majetkovú tak aj nemajetkovú ujmu, resp. za ujmu považuje majetkovú škodu aj nemajetkovú škodu (pozri napr. rozsudok Súdneho dvora zo 6. mája 2010 vo veci C-63/09 Axel Walz proti Clickair SA.

31. Súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou (citované z nálezu Ústavného súdu SR č. 2221/07 z 19.03.2008).

32. V neposlednom rade súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z 31. júla 2017, sp. zn. 6Mcdo/1/2016 kde v bode 23 odôvodnenia ,, v čase nasledujúcom po rozhodnutiach NS sp. zn. 4 Cdo 168/2009 a 3 Cdo 301/2012 a zároveň predchádzajúcom rozhodovaniu v prejednávanej veci spornú právnu otázku riešil (a tiež vyriešil) ústavný súd. Ten nielenže už vo viacerých ním dosiaľ posudzovaných veciach odmietol sťažnosti poisťovní, namietajúcich porušenie svojich základných práv rozhodnutiami všeobecných súdov, ustaľujúcimi krytie aj nemajetkovej umy pozostalých poistením podľa ZoPZP, ale dokonca pri rozhodovaní vo veci sťažovateľky totožnej s podnecovateľkou mimoriadneho dovolania z prejednávanej veci v rámci odôvodnenia uznesenia z 11. októbra 2016 sp. zn. III. ÚS 666/2016 uzavrel (citované z uznesenia), že pojem „škoda“ použitý v zákone č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je ústavne konformným spôsobom interpretovateľný extenzívne tak, že zahŕňa aj nemajetkovú (imateriálnu) ujmu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, s cieľom maximálnej možnej miery rešpektovania cieľov relevantnej únijnej regulácie. Takýto záver treba mimo akúkoľvek pochybnosť považovať i za obraznú vnútroštátnu bodku v diskusii na témy 1/ krytia nárokov pozostalých po obetiach dopravných nehôd na náhradu nemajetkovej ujmy povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu a 2/ tzv. pasívnej legitimácie povinných zmluvných poisťovní v konaniach o náhradu nemajetkovej ujmy pred všeobecnými súdmi. “

33. Úryvok z odôvodnenia uznesenia z 11. októbra 2016 sp. zn. III. ÚS 666/2016 ,, Všeobecné súdy konajúce v sťažovateľovej veci boli preto povinné skúmať možnosť implementácie eurokonformného výkladu prostredníctvom tzv. nepriameho účinku relevantnej únijnej regulácie. Súdny dvor požaduje od vnútroštátnych súdov, aby práve v prípade nesplnenia povinnosti riadnej transpozície smernice členským štátom vykladali ustanovenia vnútroštátneho práva „v čo najvyššej možnej miere tak, aby mohli byť použité v súlade s cieľmi tejto smernice“ (napr. rozsudok z 13. 7. 2000 vo veci Centrosteel, C-456/98). Okresný súd i krajský súd takto dospeli k záveru o možnosti extenzívneho výkladu pojmu „škoda“ použitého v zákone o povinnom zmluvnom poistení. Ústavný súd tento ich záver nepovažuje za arbitrárny ani inak ústavne neudržateľný.“

34. Na základe hore uvedeného, do rozsahu krytia povinného zmluvného poistenia, ako to vymedzuje zákon o PZP § 4 ods. 2, je možné výkladom textu zákona zahrnúť aj nemajetkovú ujmu. Súdy sú tak poľa hore uvedených rozhodnutí ESD povinné pri uplatňovaní vnútroštátneho práva a najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej s cieľom vykonania požiadaviek smernice vykladať vnútroštátne právo v maximálnej možnej miere vo svetle znenia a účelu predmetnej smernice na dosiahnutie smernicou sledovaného cieľa. Nakoľko právo Slovenskej republiky (jeho ustanovenia § 13 ods. 2 a 3 OZ) umožňuje žalobcovi požadovať náhradu nemajetkovej ujmy ,súdy sú povinné Zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel vykladať „eurokonformne„ t.j. spôsobom, z ktorého vyplýva, že predmetom krytia povinného zmluvného poistenia je aj nemajetková ujma, ktorá je premetom tohto konania, tak aby výklad práva a aplikácia bola zavŕšená

spravodlivým výsledkom. Súd preto žalovanú, u ktorej bol poistený vinník dopravnej nehody, považoval za pasívne legitimovaný v danej veci.
35. Je bez akýchkoľvek pochýb, že nečakaným , vážnym úrazom otca, manžela žalobcov v 1. a 2. rade došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov spočívajúceho v obmedzení ich súkromného a rodinného života, pričom žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa ods.1 § 13 Občianskeho zákonníka by nebola dostatočná. Vyššie popísaným protiprávnym konaním klienta žalovanej, ktorého dôsledkom bola nehoda spôsobujúca nezvratné závažné poškodenie zdravia pána Dušana O. s trvalými následkami, je zásahom do osobnostnej súkromnej sféry žalobcov, ktorý zakladá ich nárok na priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch, aký § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka predpokladá. Následky tohto zásahu do súkromia žalobcov, sa odstrániť nedajú, je neodškriepiteľné, že život oboch žalobcov zásadne táto nehoda ovplyvnila a aj ovplyvňovať naďalej bude. Náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá žalobcom vznikla môže však, pokiaľ bude poskytnutá v peniazoch, čiastočne prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu, pričom ale rozhodne nejde o jeho reparáciu, ani to jej cieľom nie je, zmyslom tejto finančnej náhrady má byť možno akási pomyselná náplasť na bolesti v psychickej sfére žalobcov. Čo sa týka uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu, súd má za to, že obom žalobcom rozhodne vznikla ,nakoľko ich ujmu by ako závažnú považoval každý človek v rovnakej situácii. Z dokazovania vyplynulo, že dôsledky závažného poškodenia zdravia otca a manžela žalobcov, sú u oboch žalobcov závažnou ujmou. Ako rodina, boli vždy súdržní, aktívne si užívali voľný čas, spoločné chvíle, navzájom si pomáhali a mali spoločné plány, nehoda zasiahla do životov oboch žalobcov v takom fatálnom rozsahu, že aj ich ďalší život bude poznačený tým, ako sa s ňou budú schopní vysporiadať. Priznaná nemajetková ujma by mala predstavovať symbolickú finančnú pomoc, ktoré im má túto neľahkú úlohu aspoň v minimálnom rozsahu uľahčiť.
36. Čo sa týka výšky náhrady nemajetkovej ujmy, žiadali v 1/až 2/rade žiadali priznať každý 50.000 Eur. Ako vyplynulo z ich výsluchu na pojednávaní dňa 27.10.2017, žalobcovia nevedeli akú sumu si ako nemajetkovú ujmu v konaní uplatňovali, táto skutočnosť sama osebe poukazuje aj na to ,že vyčíslenie ujmy v citovej sfére človeka reálne ani nie je možné. Obaja istým spôsobom nechali súdu voľnú ruku pri jej určení, aj keď žalobkyňa v 2. rade svoju ujmu pociťovala ako vysokú vyčísliť ju však nevedela. Občiansky zákonník maximálnu ani minimálnu výšku zadosťučinenia neupravuje, upravené je iba to, že zadosťučinenie musí byť primerané, rozhodujúca je závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Zmyslom zadosťučinenia nie je byť zábezpekou, zdrojom obživy ani náhrady príjmu. Určenie výšky peňažnej náhrady v prípade splnenia podmienok § 13 ods. 2 OZ, je predmetom voľnej úvahy súdu. Súd pri svojom rozhodovaní o výške priznanej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal preto z kritérií uvedených v ustanovení § 13 ods. 3 OZ, t. j. jednak zo závažnosti vzniknutej ujmy a jednak z okolností, za ktorých došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti. Pri určení peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy prihliadal u každého žalobcu predovšetkým na následok vzniknutý v dôsledku vážneho zranenia otca žalobcu a manžela žalobkyne pri dopravnej nehode a dôsledky, ktoré táto tragická nehoda u nich vyvolala. Súd zohľadnil najmä tú skutočnosť, že nedošlo k nezvratnej ujme v tom zmysle, že by už boli rodinné putá medzi žalobcami a ich otcom pretrhnuté definitívne (ako tomu je u osôb ktoré sa domáhajú nemajetkovej ujmy v dôsledku usmrtenia blízkej osoby pri dopravnej nehode.) Aj napriek zložitej situácii, ktorá do životov žalobcov nehoda otca a manžela priniesla, exituje u nich ešte nádej na prežitie množstva , zaiste i príjemných chvíľ v rodinnom kruhu. Vychádzajúc zo všetkých zistených, navzájom sa ovplyvňujúcich faktorov a princípu spravodlivého usporiadania vzťahov strán sporu, ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd určil čiastku 7.000,- Eur pre každého žalobcu, na zaplatenie ktorej súd zaviazal žalovanú. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.
37. Pokiaľ ide o navrhovaný dôkaz svedeckou výpoveďou pána L. O. a ďalších bližšie neučených osôb, ktoré navrhol vykonať právny zástupca žalobcov, súd s prihliadnutím na požiadavku hospodárnosti konania tento dôkaz nevykonal, nakoľko ohľadne zásahu do života žalobcov si utvoril dostatočný obraz z ich výpovedi.
38. Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť, ak odporca nie je tiež od poplatku oslobodený.
39. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch navrhovateľ v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorú mu boli spôsobené trestným činom je od poplatku oslobodený.
40. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.
41. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
43. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
44. Podľa článku 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.
45. Podľa článku 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.
46. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi stranami sporu rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobcovia boli v konaní úspešní v plnom rozsahu , pokiaľ ide o uplatnený nárok, nakoľko jeho výška bola určené voľnou úvahou súdu , z čoho vyplýva úspech žalobcov v rozsahu 100%. To v konečnom dôsledku teda znamená nárok žalobcov voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania z priznanej sumy v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku.
47. Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. zák. súd zaviaže žalovanú zaplatiť na účet tunajšieho súdu z titulu súdneho poplatku za návrh z dôvodu, že žalobcovia sú od poplatku v tomto konaní oslobodení a súd ich návrhu vyhovel, pričom tento poplatok má byť odvedený štátnych rozpočtových prostriedkov, čím v konaní vznikli trovy štátu, ktoré je potrebné nahradiť.
48. Trovy štátu s účinnosťou do 30.06.2016 upravovalo ustanovenie § 148 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého mal štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Občiansky súdny poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 zrušený s tým, že ho nahradil nový procesný poriadok, zákon č.160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý trovy štátu neupravuje. Súd preto, rozhodujúc o trovách štátu, rozhodol podľa čl. 4 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, keď vo výroku V. rozsudku priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej, a to podľa rozsahu jeho neúspechu v konaní, t.j. v plnom rozsahu.
49. O výške náhrady trov konania žalovaného (výrok IV.), ako aj o výške náhrady trov konania štátu (výrok V.) bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bratislava I.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z.).